

MACROBII AVRELII

THEODOSII VIRI CONSULARIS ET ILLV-

STRIS, CONVIVIORVM PRIMIDIET

SATVRNALIORVM LIBER PRI-

MVS ADEVSTACHIVM FILIVM.

VLtas variasq; res in hac uita nobis Eustachi fili natura conciliauit, sed nulla nos magis, q; eor; qui è nobis esēt procreati, charitate deuinxit: eamq; nostram in his educandis atq; erudiendis curam esse uoluit, ut parentes, neq; si id quod cuperent ex sententia cederet, tantum ulla alia ex re uoluptatis, neque si contrā eueniret, tantum mœroris capere possint. Hinc est q; mihi quoq; institutiōe tua nihil antiquius æstimat. Ad cuius pfectionem, compendia

longis anfractibus anteponenda ducens, moræq; om̄is impatiens, non opperior, ut p̄ hæc sola te promoueas, qbus ediscendis gnauiter inuigilas: sed ago, ut ego quoq; tibi legerim, & q̄quid mihi uel te iam in lucē edito, uel anteq; nascereris, in diuersis seu Græcæ seu Romanæ linguæ uoluminibus elaboratum est, id totū sit tibi sciētiae supellex: & quasi de q̄dam literar; penu, si qñ usus uenerit, aut historiæ q̄ in libror; strue latens clam uulgo est, aut dicti facti ue memorabilis reminiscendi, facile id tibi inuentu atq; deprōptu sit. Nec indigeste tanq; in aceruū congeessimus digna memoratu, sed uariar; rer; disparilitas ab autoribus, diuersis cōfusa tēporibus, ita in q̄ddam digesta corpus est: ut q̄ indistinctè atq; p̄miscuè ad memoriæ subsidiū annotaueramus, in ordinem instar membror; cohærentia cōuenirent. Nec mihi uitio uertas, si res quas ex lectiōe uaria mutuabor, ipse sæpe v̄bis qbus ab ipsis autoribus enarratæ sunt explicabo: quia p̄sens opus non eloquentiæ ostētationem, sed noscendor; congeriem pollicet. Et boni cōsulas oportet, si notitiā uetustatis, modo nr̄is non obscure, modo ipsis antiqrum fideliter uerbis recognoscas: prout quæq; se uel enarranda, uel transferenda suggesserint. Apes em̄ q̄dammodo debemus imitari, quæ uagātur, & flores carpunt: deinde quicq; attulere, disponunt, ac p̄ fauos diuidunt, & succū uarium in unū saporē mistura quadā & proprietate spiritus sui mutant. Nos quoq; quicq; diuersa lectiōe quæsiuimus, cōmitteremus stylo, ut in ordinē eodem digerente coalescat. Nam & in animo melius distincta seruātur: & ipsa distinctio nō sine q̄dam fermento, q̄ condit̄ uniuersitas, in unius saporis usum uaria libamenta cōfundit: ut etiā si qd apparuerit unde sumptū sit, aliud tñ esse q̄ unde sumptū noscet̄ appareat. Qd̄ in corpore nr̄o uidemus sine ulla opa nostra facere naturā. Alimenta q̄ accipimus, q̄ diu in sua qualitate perseverant, & solida innatāt, male stomacho oneri sunt. At cum ex eo qd̄ erāt mutata sunt, tum demū in uires & sanguinē trāseunt. Idem in his quibus aluntur ingenia p̄stemus, ut quæcunc; haulimus, non patiamur integra esse, ne aliena sint, sed in quandā digeriē concoquant̄. Alioqn̄ in memoriā ire possunt, nō in ingeniū. Ex om̄ibus colligamus, unde unū fiat ex om̄ibus: sicut unus numerus

f iij fit